

## I en kælder sort som kul

*Komponist: Ukendt*

*Tekst: Wilhelm Høm*

I en kælder sort som kul  
allerdybest nede,  
var et prægtigt musehul  
og en muserede.

Skønt de levede lidt småt,  
havde musene det godt,  
de gik rundt og snasked'  
og blev aldrig vasket.

Seksten søde børn der var.  
Nej, hvor var de spændte,  
thi i dag hos musefar  
var der bal i vente.

Hver en lille mus var glad,  
Og til tidsfordriv på rad  
sad de midt i salen,  
bed sig selv i halen.

Nu en grankvist blev sat op,  
musemor holdt talen,  
derpå gik det hop i hop  
rundt i gildesalen.

Så kom julemaden ind:  
sildeben og pølseskind,  
tællelys og kager,  
lutter gode sager.

Fire musefrøkner små  
julemaden bragte,  
ostepinde ovenpå,  
nå da, hvor det smagte!  
men den allermindste mus,  
tænk engang, det lille pus,  
tålte ikke smavsen,  
den fik ondt i mavsens.

Nu på ny i ring man for,  
alle peb af glæde,  
selv den tykke musemor  
så man dansen træde.  
Men da morgenstunden kom,  
tænk, var hele salen tom,  
for til sidst kom katten  
åd dem alle atten.

